

**ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΡΙΤΟΜΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΓΙΑΝΝΟΥ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ
«ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ. ΕΟΚΑ Β΄, ΠΑΡΑΚΡΑΤΟΣ,
ΧΟΥΝΤΑ»
ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ 26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2024,**

Αντγος (ε.α.) Ιωάννης Μπαλτζώης.

Καλησπέρα σας,

Θεωρώ ότι αποτελεί υψίστη τιμή να ευρίσκομαι σήμερα εδώ, στο «Σπίτι της Κύπρου» και να αναφερθώ για ένα πατριωτικό, αποκαλυπτικό, δραματικό τρίτομο έργο, του Δρ. Γιάννου Χαραλαμπίδη, που και μόνο ο τίτλος του σε καθηλώνει και σε προσκαλεί να το μελετήσεις. Ο Γιάννος είναι φίλος και μου έδωσε εντολή, να μιλήσω μόνο 10 λεπτά. Θα το τηρήσω.

Η Κύπρος μας είναι η ψυχή του Ελληνισμού, από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, που στέκει εκεί, ως χρυσοπράσινο φύλλο, στο γεωπολιτικό κέντρο της Παγκοσμίου Νήσου, κατά τους Μάκιντερ και Σπάικμαν στην Ανατολική Μεσόγειο, που άντεξε

χιλιετίες στις αδηφάγες γεωστρατηγικές επιδιώξεις των επίδοξων κατακτητών, διατηρώντας αυτό που την κάνει ξεχωριστή: Την αδάμαστη και γνήσια ελληνική ψυχή.

Η σύγχρονη περίοδος της κυπριακής υπόθεσης, που επηρέασε το παρόν και το μέλλον της Κύπρου καταγράφεται με την άφιξη των Βρετανών στο νησί το 1878, με την παράδοση της Κύπρου ως διοικητικής μονάδας από τους Οθωμανούς εις την Βρετανική Αυτοκρατορία. Ο τότε πρωθυπουργός της Μεγάλης Βρετανίας, λόρδος Ντισραέλι, αναφώνησε ευτυχής με την ανάληψη του διοικητικού ελέγχου της Κύπρου πως **«επιτέλους βρήκαμε τον κρίκο που έλειπε στην αλυσίδα που συνδέει την Μεσόγειο με το Γιβραλτάρ και τις Ινδίες»**. Γιατί η Κύπρος δεν είναι ένα μεγάλο νησί, κάπου στην απέραντη θάλασσα, αλλά ένα προκεχωρημένο Φυλάκιο παρατήρησης και ελέγχου, ένα αβύθιστο αεροπλανοφόρο, που ελέγχει τρεις Ηπείρους και ίσως την **σημαντικότερη εμπορευματική οδό της Παγκοσμίου Νήσου, κατά τον Σερ Χάρολντ Μάκιντερ, δηλαδή Εύξεινος Πόντος, Βόσπορος, Αιγαίο, Κύπρος, Σουέζ**. Αυτό το γεγονός διατήρησε την εποπτεία και, από το 1925, την απόλυτη κυριαρχία του βρετανικού ιμπεριουμ επί της νήσου Κύπρου μέχρι και την ανακήρυξη της Κυπριακής Δημοκρατίας το 1960. Ως γνωστόν, διά της Συνθήκης της Λοζάνης, η Τουρκία απώλεσε κάθε δικαίωμα μελλοντικής διεκδίκησης επί της νήσου Κύπρου και παραχωρήθηκε πλήρως η Κύπρος στην Βρετανία, ανακηρυχθείσα αποικία του στέμματος. Όμως από τον Αύγουστο του 1955 η Τουρκία ενεργοποιήθηκε από την Βρετανία, δηλαδή μετά την έναρξη του απελευθερωτικού αγώνα των Κυπρίων για Ένωση, έτσι ώστε να μπορέσει να ελέγξει και να περιορίσει την ελληνική διεκδίκηση και από τότε αρχίζουν τα προβλήματα. «Ο Στρατηγικός Γόρδιος Δεσμός της Τουρκίας είναι ο Κύπρος. Ακόμη και αν δεν υπήρχε κανένας μουσουλμάνος Τούρκος στην Κύπρο, η Τουρκία είναι υποχρεωμένη να έχει ένα Κυπριακό ζήτημα», διαπιστώνει στο βιβλίο του «Στρατηγικό Βάθος» ο Αχμέτ Νταβούτογλου.

Ο Γιάννος Χαραλαμπίδης, με το τρίτομο έργο του βάζει τον δάκτυλο επί των τύπων των ήλων και αποκαλυπτικά, οδυνηρά και ταυτόχρονα λυτρωτικά θέτει ερωτήματα και απαντήσεις που μας βασανίζουν δεκαετίες τώρα. Στόχος του η αληθής καταγραφή των γεγονότων από το 60 μέχρι το 74 και **πως εξελίχθηκε ο**

εμφύλιος πόλεμος στην Κύπρο, ποιες οι αφορμές και ποιοι οι πρωταγωνιστές του. Αναφέρω μερικά ενδεικτικά ερωτήματα, από τα δεκάδες που θέτει και απαντά ο συγγραφέας :

Υπήρξε εμφύλιος πόλεμος στην Κύπρο;

Γιατί ο Γρίβας δημιούργησε την ΕΟΛΑ Β';

Είχε σχέση η ΕΟΚΑ Β με το πραξικόπημα;

Ποιο το παρασκήνιο μεταξύ Μακαρίου-βρετανικής κυβέρνησης και Ετσεβίτ;

Ποιος είχε οργανώσει το πραξικόπημα της 15^{ης} Ιουλίου και ποια η στάση των ΗΠΑ, Βρετανίας και Σοβιετικών;

Είχε σχέση η ΕΟΚΑ Β με το πραξικόπημα; Γνώριζε ο Μακάριος για το πραξικόπημα;

Μπορούσε η Ελλάδα να στηρίξει την Κύπρο στρατιωτικά, πριν από, κατά και μετά την εισβολή;

Γιατί αυτή η ομιλία του Μακαρίου στο Σ.Α./ΟΗΕ στις 19 Ιουλίου του 1974;

Πως επιλέχθηκε ο Καραμανλής αντί του Κανελλόπουλου;

Εξελίχθηκε ή όχι ο Μακάριος σε τραγική μορφή και γιατί;

Από όλα τα θέματα που θα αναφερθώ επιγραμματικά στα εξής:

A. Εμφύλιος πόλεμος.

Ο συγγραφέας διαπιστώνει τέσσερις περιόδους- κύκλους:

Ο πρώτος κύκλος με την έναρξη λειτουργίας του Κυπριακού κράτους μέχρι το 1964 και την άφιξη Γρίβα στην Κύπρο.
Αντιπαράθεση Ζυριχικών και Αντιζυριχικών.

Ο δεύτερος, το 1967 με την αποχώρηση της Μεραρχίας από την Κύπρο ως το 1971, που ο Γρίβας επανήλθε στο Νησί.

Ο τρίτος από το 1971, με την άφιξη του Γρίβα στις 31 Αυγ 1971, έως τον θάνατό του στις 27 Ιαν. 1974.

Ο τέταρτος κύκλος από τον θάνατο του Διγενή ως το πραξικόπημα της 15^{ης} Ιουλίου 1974.

Β. Δημιουργία Παρακρατικών Δυνάμεων υπό του Αρχηγού του Κράτους.

Ο Μακάριος αν και ο νόμιμα εκλεγμένος πρόεδρος και αρχηγός του κράτους, της κυβερνήσεως και της Εκκλησίας, για τους λόγους που αναλύονται στο βιβλίο, υπό τις δικές του εντολές δημιουργήθηκε το Εφεδρικό Σώμα , αλλά και οι (παράνομες) Παρακρατικές Ομάδες, με σκοπό την διάλυση της ΕΟΚΑ Β. Μοναδικό, πρωτοφανές , ο κυβερνήτης μιας χώρας, να δημιουργεί παραστρατιωτικές , παράνομες ομάδες και προσωπικούς στρατούς. Πως να χαρακτηρισθεί αυτό;

Γ. Αποχώρηση της Ελληνικής Μεραρχίας (ΕΛΔΥΚ/Μ)

Μετά τα γεγονότα της Κοφίνου στις 15/11/1967, η Τουρκία άρχισε να απειλεί την Ελλάδα και προέβη και σε επιθετικές πράξεις. Επέβαλε αεροναυτικό αποκλεισμό της Κύπρου, συγκέντρωνε δυνάμεις στην περιοχή της Μυρσίνας με σκοπό να εισβάλλει στο Νησί και υπήρξαν στρατιωτικές κινήσεις και απειλές στην Αν. Θράκη και το κυριότερο απέστειλε τελεσίγραφο στην Ελλάδα και στην Κύπρο. Οι όροι προς την Ελληνική πλευρά ήταν: Απομάκρυνση της Ελληνικής Μεραρχίας από την Κύπρο (περίπου 8.500 άνδρες, που είχαν σταλεί μυστικά από το 1964, κυβέρνηση Γ. Παπαδρέου, μετά τα ματωμένα Χριστούγεννα του 1963), ανάκληση του στρατηγού Γρίβα από τα καθήκοντά του ως Δκτου ΑΣΔΑΚ (Ανώτατης Στρατιωτικής Διοικήσης Άμυνας Κύπρου) και τέλος την διάλυση της Εθνικής Φρουράς.

Οι ΗΠΑ ανησύχησαν και έδωσαν εντολή στον διπλωμάτη Σάουρους Βανς να επιτύχει συμβιβασμό μεταξύ Αθήνας και Άγκυρας, για να μην διαλυθεί η ΝΑ Πτέρυγα του ΝΑΤΟ. Όντως ο Βανς προσπάθησε για την επίλυση του ζητήματος, αλλά κάθε φορά που πήγαινε στην Άγκυρα εύρισκε να εγείρονται και άλλα επιπρόσθετα θέματα, η γνωστή σε μας τουρκική τακτική. Στις 23/11/67 τούρκοι φοιτητές υποδέχθηκαν τον Βανς στην Άγκυρα, με αποδοκιμασίες και ύβρεις: «Καλώς ήλθες θείε των Ελλήνων, αρκούδα του Τέξας» και πλακάτ που έγραφαν «Αμερικανέ σκύλε, φύγε». Το δε «Der Spiegel» της 4/12/67 έγραφε: **Η υποχωρητικότητα των Ελλήνων αύξησε την όρεξη των Τούρκων.**

Τελικά η ελληνική πλευρά υποχώρησε, στα δύο από τα τρία αιτήματα των Τούρκων και το μόνο που πέτυχε ήταν να μην

διαλυθεί η Εθνική Φρουρά. Έτσι ο στρατηγός Γρίβας αναχώρησε από την Κύπρο το 1967. Η δε Μεραρχία αποχώρησε σταδιακά από το τέλος του 1967 έως τις αρχές του 1968.

Αναφέρω και επισημαίνω ιδιαίτερα το παράδειγμα της απόσυρσης της Ελληνικής Μεραρχίας, εις εκ των κυριότερων τουρκικών όρων, που αποδείχθηκε ως η πιο οδυνηρή και μοιραία υποχώρηση της ελληνικής πλευράς, όταν οι Τούρκοι επανήλθαν 7 χρόνια αργότερα και κατέλαβαν το 27% της Νήσου, για να έλθω συνειρμικά στην σημερινή εποχή, όπου έχουμε την ίδια κατάσταση, την ίδια πολιτική, την ίδια αγαπημένη μέθοδο των Τούρκων με τον πολιτικό και διπλωματικό καταναγκασμό και την απειλή χρήσης στρατιωτικής βίας, που πέτυχε στην Κύπρο το 1967. Απαιτούν σήμερα οι Τούρκοι την αποστρατικοποίηση των Νήσων του Αν. Αιγαίου, καθόσον με την στρατικοποίησή των η Ελλάδα έχει απωλέσει, άκουσον άκουσον, την εθνική κυριαρχία, πρωτοφανής, έωλη, παράνομη θεωρία. **Η αποστρατικοποίηση δεν συμπίπτει ως νομική έννοια με την κυριαρχία, ούτε αποτελεί συστατικό στοιχείο κυριαρχίας,** αναφέρει στο πρόσφατα εκδοθέν βιβλίο του «Νομικά Παράδοξα» εκδόσεως ΕΛΙΣΜΕ, ο νομικός και πρώην μέλος του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου κ. Θεόδωρος Κατσούφρος.

Εδώ θα ήθελα να τονίσω την εθνική αξία της Κύπρου, που είναι το προκεχωρημένο Φυλάκιο του Ελληνισμού στην Αν. Μεσόγειο, το κέντρο της Παγκοσμίου Νήσου μαζί με την Κρήτη, υψίστης γεωπολιτικής σημασίας και η άποψή μου είναι ότι θα πρέπει να ενεργοποιηθεί ξανά το Ενιαίο Αμυντικό Δόγμα Ελλάδος-Κύπρου και η Ελλάδα να δηλώσει επισήμως, ότι συμβαίνει στην Κύπρο θα αφορά άμεσα την Ελλάδα και θα αντιδράσει. Να μην κάνουμε ξανά την ατιμία και να επιδείξουμε την λιποψυχία του παρελθόντος να την εγκαταλείψουμε, όπως έγινε το 1974, όπως κάνουμε και σήμερα, γιατί θα μας δικάσει και θα μας καταδικάσει οριστικά και αμείλικτα η Ιστορία. Ποτέ να μην συμβούν αυτά τα τραγικά γεγονότα του 1974, με το πραξικόπημα, την μη αποστολή ενισχύσεων, την αδράνεια και την μη κινητοποίηση των ενόπλων μας δυνάμεων, όταν οι Τούρκοι πραγματοποιούσαν εισβολή, περιμένοντας την έγκριση της σκαιώδους πολιτικής ηγεσίας, ενός σκοτεινού δικτάτορα, που παραπλανήθηκε λέει από ένα πράκτορα της CIA (Γκας Αβράκωτος) και τόσα άλλα τραγικά. Η Κύπρος δεν είναι μακράν, αλλά πολύ πιο κοντά σήμερα από το 450 π.Χ., όταν

ο Κίμωνας του Μιλτιάδου, ο σπουδαίος αυτός στρατιωτικός και πολιτικός ανήρ των Αθηναίων εκστράτευσε εναντίον των Περσών στην Κύπρο, όπου και άφησε την τελευταία του πνοή. Και ας το καταλάβουν όλοι ότι η Κύπρος αποτελεί ηθικά την ψυχή του έθνους των Ελλήνων και γεωπολιτικά το στρατηγικό βάθος της Ελλάδος . Αν χαθεί η Κύπρος θα χαθεί το Αιγαίο και αν χαθεί το Αιγαίο θα χαθεί η Ελλάδα. **«Το ελληνικόν εὐν ὁμαιμόν τε και ομόγλωσσον και θεῶν ιδρύματα κοινά και θυσίαι ἠθεᾶ τε ομότροπα»** (Ηρόδοτος, Ουρανία 144)

Τέλος , θα ήθελα να συγχαρώ τον φίλο Γιάννο Χαραλαμπίδη, που είχε το θάρρος, το θράσος, την θέληση και την ψυχική αντοχή να εκπληρώσει την ψυχική του ανάγκη, να γράψει αυτό το συγκλονιστικό, αποκαλυπτικό και πατριωτικό τρίτομο βιβλίο, παρουσιάζοντας την αλήθεια, των συγκλονιστικών γεγονότων της νεότερης κυπριακής ιστορίας

Επιτρέψτε να απαγγείλω έναν στίχο ενός σύγχρονου ήρωά μας, που η βρετανική αποικιοκρατική εγκληματική πολιτική έστειλε στον θάνατο, μαθητή των.

Θα πάρω μίαν ανηφοριά, Θα πάρω μονοπάτια

Να βρω τα σκαλοπάτια, Που παν στην λευτεριά. –

Ευαγόρας Παληκαρίδης

Δεν Ξεχνώ.

Σας ευχαριστώ.